

Immanuel 153 .:

Vänner kallar jag er

Predikan Jonas Eveborn
12 november 2006

Att vara vän med Jesus är ämnet för dagen. Jag har nog aldrig hållit en så enkel och rak predikan som jag kommer göra idag. Samtidigt har jag nog aldrig hållit en predikan som är så svår att efterleva.

När jag började förbereda mig utifrån rubriken, "Vänner kallar jag er" tänkte jag att det här kommer nog bli en riktigt tröstefull klapp på kinden. Tänk att Skapelsens Gud kallar mig sin vän. På förmiddagsgudstjänsterna sjunger vi alltid tillsammans med barnen. "Jesus är min vän han bryr sig om mig..." När jag väl kommit en bit insåg jag att det nog snarare blir en box i magen än en klapp på kinden. Om vi går härifrån idag och känner. "Hjälp, är det så här svårt att vara Jesu vän," tror jag att vi är något gott på spåret. Vi kommer dyka ner i flera olika texter och vi börjar i Johannesevangeliet i Nya Testamentet.

Joh 15:9-17

Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek. Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek. Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig. Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. **Ni är mina vänner om ni gör vad jag befäller er.** Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.

Här finner vi alltså ett möjligt svar på frågan om vilka som är Jesu vänner, eller snarare, vad dom gör som är Jesu vänner. "Ni är mina vänner om ni gör vad jag befäller er". Vissa av oss kan rygga till lite när vi hör ordet befallning i samband med Gud. Vi kanske har eller har haft en Gudsbild som säger att du måste förtjäna Guds accepterande och nåd, genom att göra rätt saker, vara tillräckligt duktig, tillräckligt ren, tillräckligt lydig. Den kristna tron säger att Gud är kärlek och att den kärleken kommer oss till del genom nåd och inte genom ett klättrande på en stege där vi prickar av fromhetspoäng. **Det sätt att leva vi ska tala om idag är inte något vi gör för att förtjäna Guds kärlek, utan något vi gör därför att vi tagit emot Guds kärlek.**

Vad är det då Jesus befäller oss att göra? "Detta befäller jag er: att ni ska älska varandra". Frågan vi ställer oss idag är om Jesus blir mer konkret när det gäller vad denna kärlek går ut på och vad den leder till.

Vi ska våga oss på att titta på några av Jesu befallningar som han visar för den som vill vara hans vän.

Vi börjar med att gå till:

Matt 18:15

Om din broder har gjort dig någon orätt, så gå och ställ honom till svars i enrum. Lyssnar han på dig har du vunnit tillbaka din broder.

Jesus förutsätter här en vänskap bland dom kristna där man står så nära varandra som vänner att vi kan vara så ärliga, och så modiga, att vi kan tala om varandras svagheter och skuggsidor med varandra. Förra veckan talade vi om att ärlighet och mod är viktiga ingredienser i en god vänskap. Om du har problem med något hos någon säger Jesu bud att du ska göra upp det med den personen. I enrum. Alltså väldigt lång från:

- Har du hört vad hon sa.
- Näe, är det sant.
- Visst. Och inte bara det bla bla bla..

Min huspredikant, Rob Bell, som jag ofta lyssnar till sa i en predikan, att när vi utsätts för att någon kommer till oss med den typen av skitsnack kan man antingen säga:

- Lägg av! Vad tänkte han på egentligen.

Eller så kan man säga

- Vad tänkte han på egentligen.

Och istället för att lägga ihop ett litet fragment här och ett annat där som skapar en fantasibild bör vi gå direkt till personen det gäller och fråga:

- Jag hörde det här om dig. Vad tänkte du egentligen.

Ett sätt att vara Jesu vän genom att göra vad han befäller i kärlek är att inte snacka runt, utan tala direkt till varandra, i enrum. När vi gör det säger vi egentligen. "Jag älskar dig så mycket att vi måste tala om det här." Utgångspunkten är då kärlek och inte den kick vi själva får av att höra hur dålig den andre är. Det Jesus befallt är älska varandra. Snacka inte runt, utan tala till.

Kör man ändå fast visar Jesus att vi kan ta hjälp av någon mer. Någon som har förmågan att lyssna till bägge parter och hjälpa dom båda att se vad som är vad.

Matt 18:16

Men om han inte vill lyssna, ta då med dig en eller två till, för *på två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras.*

Ordspråksboken i Gamla testamentet är full av vishet. Där står det:

Ordspråksboken 13:10

Vishet finns hos dem som tar råd.

Den som vill vara Jesu vän är redo både att ge och att ta emot råd. Att överväga tanken att man inte är perfekt och att det kan finnas sidor hos en själv som man fortfarande behöver arbeta med, med hjälp av vänner och andra.

Nästa bud på vägen att bli Jesu vän kommer från den kärve mannen i öknen: Johannes döparen.

Joh 3:11

Den som har två skjortor skall dela med sig åt den som ingen har, och den som har bröd skall göra på samma sätt.

Kan det bli mer konkret. Kan det bli tydligare. Det här budskapet faller inte direkt in under genren "ogripbart teologiskt spetsfundigt hårklyveri".

När Jesus längre fram talar om vänner som hållit hans bud säger han:

Matt 25:35-37

Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka, Jag var hemlös och ni tog hand om mig, jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig.

När gjorde vi det frågar dom. Vi har väl inte sett dig hungrig och hemlös. Han förklarar:

Matt 25:40

Sannerligen, Vad ni har gjort för en av mina minsta det har ni också gjort för mig.

Att lyda Jesu befallning om kärlek är att ge den hungrige mat, att ta hand om den hemlöse, att se till dom sjuka och besöka dom som är fångna.

Befallningen är enkel. Efterföljelsen svår.

Förra veckan talade jag om det ytliga relationsspelet som går ut på att bli vän med rätt personer för att själv få en position. Komma in på rätt ställe, få rätt kontakter sitta i rätt styrelse...vi går inte fria från detta i kyrkan heller.

Jag talade också om att Jesus visar att man inte behöver vara bästa vän med alla utan han vet gränserna för vad en människa klarar av. Man kan inte gå på djupet med hur många som helst. Han går nära med 12. Han går riktigt nära med tre. Det är dom som följer honom upp på livets topp på härlighetens berg och ner i den djupaste av ångest i Getsemane trädgård.

Idag ska vi se hur två av dom tre riktigt nära faller pladask för frestelsen att vilja utnyttja relationen till Jesus för att själva få glänsa i maktens position. Det måste varit särskilt smärtsamt för Jesus att det är just Jakob och Johannes som kom med denna fråga. Det gör ju extra ont när de som står oss närmast har missuppfattat något så fundamentalt.

Det vi nu hör är ett nyckelställe för alla som funderar på vad det är att leva med Jesus som förebild och vän.

Mark 10:35-45

Jakob och Johannes, Sebedaios söner, gick fram till honom och sade: "Mästare, vi vill be dig om en sak." — "Vad vill ni att jag skall göra för er?" frågade han. De svarade: "Låt oss få sitta bredvid dig i din härlighet, den ene till höger och den andre till vänster." Jesus sade: "Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag dricker eller döpas med det dop som jag döps med?" De svarade: "Ja, det kan vi." Jesus sade: "Den bägare som jag dricker skall ni få dricka, och det dop som jag döps med skall ni döpas med. Men platserna till höger och vänster om mig kan jag bara ge dem som har bestämts därtill." När de andra tio hörde detta blev de förargade på Jakob och Johannes. Jesus kallade till sig dem och sade: "Ni vet att de som räknas som härskare är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken. Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara den förste bland er skall vara allas slav. Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många."

Det är vansinnigt krävande att vara Jesu vän. Att älska som Jesus. Har någon fått dig att tro något annat så har du uppenbarligen inte fått höra hela berättelsen. Ett liv som Jesu vän är ett liv i kärleksfullt tjänande. **Tjänandet är inte bara något vi gör på väg mot något annat utan tjänandet är själva målet.**

Ska vi då bli nedtryckta i skorna av Jesu höga anspråk om att inte ägna oss åt skitsnack, att dela med oss, att tjäna snarare än att bli betjänade. Nej. Tvärt om. Det oerhört stora är att Jesus verkligen på riktigt tror att det är möjligt för oss. "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er". Hur många gånger du än har känt dig bortvald av människor så väljer Jesus att vara vän med just dig. **Att han kallar oss vänner visar att han tror på oss som medarbetare i hans rike. Att vi får tjäna tillsammans med honom. Att vi får sprida kärleken från Gud genom vårt sätt att leva.**

När vi försöker gestalta ett liv som Jesu vänner här i Immanuelskyrkan har det blivit lätt till att några av oss vill finnas med på Ny gemenskap där vi både får vara med och ge mat, kläder och kärlek till dom som inte har. Några av oss besöker regelbundet gamla och sjuka. Vi har hittat en början men vi behöver tillsammans fortsätta ställa oss frågan. Finns det något mer vi kan göra som Jesu vänner.?

Jesu kärleksanspråk är fruktansvärt radikalt. "Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner." Vi får hoppas att det inte behöver bli i den mest bokstavligen meningen men att leva med en strävan att finnas till hands för andra än sig själv kan innebära att vi måste avstå och offra något för den andras skull. Det kan vara något vi egentligen har rätt till. När vi gör det gör det för en vän gör vi det också för Jesu skull.

Det bästa sättet att vårda en vänskap är ju genom att umgås. Att umgås med Jesus gör vi bäst genom bön. Två traditioner inom den Kristna kyrkan är särskilt bra på att umgås med Jesus som vän. Jag tänker på den ortodoxa kristenheten som har

lärt oss Jesusbönen. Den som lyder: "Herre Jesus Kristus Guds Son Förbarma dig över oss". Och jag tänker på Pingstvännerna som lärt oss att sucka; "Jesus". Genom att nämna Jesu namn under dagens alla stunder gör vi oss medvetna om hans ständiga närvaro. Att han går vi vår sida. Målet är att bli så förenad med Jesus att bönen genomströmmar oss helt och blir ett med våra hjärtslag. I bön och tjänande är vi Jesu vänner.

Amen